

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 2 sierpnia 2021 r.

Poz. 3023

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.273.2021 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 27 lipca 2021 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XVIII/528/2021 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie nadania Statutu Szpitalowi Miejskiemu św. Jana Pawła II w Elblągu.

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 28 czerwca br., powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 42 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2021 r., poz. 711 z późn.zm.), Rada Miejska w Elblągu, uchwaliła, w formie załącznika do uchwały, Statut Szpitala Miejskiego.

W treści § 12 przedmiotowego Statutu, określając przesłanki odwołania członka Rady Społecznej Szpitala przed upływem kadencji, postanowiono, że w przypadku zaistnienia przyczyn wymienionych w pkt 1) - pkt 3) tegoż paragrafu, członek Rady Społecznej „może być” odwołany przed upływem kadencji.

Takie sformułowanie oznacza, że ziszczenie się przesłanek wskazanych w § 12 pkt 1) - pkt 3) Statutu, powoduje jedynie możliwość (nie zaś konieczność) odwołania członka organu.

Zdaniem organu nadzoru, postanowienie takie, w sposób istotny narusza normę kompetencyjną.

Materialną podstawę do podjęcia badanej uchwały, stanowi przepis art. 42 ustawy o działalności leczniczej, zgodnie z którym w statucie podmiotu leczniczego, niebędącego przedsiębiorcą, określa się nazwę, siedzibę, cele i zadania podmiotu, formę gospodarki finansowej, a także - organy i strukturę organizacyjną podmiotu leczniczego, w tym zadania, czas trwania kadencji i okoliczności odwołania członków rady społecznej, przed upływem kadencji. Statut może przewidywać także prowadzenie określonej, wyodrębnionej organizacyjnie działalności innej niż działalność lecznicza.

Zdaniem organu nadzoru, okoliczności odwołania członków rady społecznej przed upływem kadencji, muszą być skonkretyzowane w statucie podmiotu leczniczego i określone w taki sposób, aby nie stwarzały możliwości swobodnego decydowania o odwołaniu członka rady. Tymczasem, redakcja kwestionowanego przepisu badanej uchwały, pozwala organowi tworzącemu, na swobodne decydowanie o odwołaniu. Przepis otwiera możliwość odwołania członka, nie stanowiąc o obowiązku jego odwołania, co zdaniem organu nadzoru, stanowi nieprawidłowe wypełnienie delegacji ustawowej z art. 42 ust. 2 pkt 4) ustawy o działalności leczniczej.

Usunięcie z obrotu prawnego przedmiotowej regulacji, skutkuje niewyczerpaniem dyspozycji art. 42 ust. 2 ustawy. Niewątpliwie częściowa realizacja kompetencji prawotwórczej nie stoi na przeszkodzie możliwości uzupełnienia brakującej części regulacji prawnej w późniejszym terminie, a tego rodzaju „niezupełność” aktu prawa miejscowego, jakkolwiek stanowi naruszenie prawa, to jest to jedynie naruszenie „nieistotne” i nieprowadzące do pozbawienia tego aktu mocy obowiązującej. Wyjątkiem jest natomiast przypadek, gdy skutkiem niekompletnego unormowania byłaby „niewykonalność” aktu prawa miejscowego (rozumiana jako „nienadawanie się” przez ten akt do samodzielnego obowiązywania, wykonania i stosowania), względnie, gdyby takie niepełne unormowanie wywierało skutek dyskryminacyjny (tj. niezasadnie różnicowało

sytuacje prawną podmiotów aktem objętych oraz nim nieobjętych na skutek wadliwego pominięcia) - patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 2 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 956/16 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2005 r., sygn. akt OPS 2/04. Organ nadzoru stoi na stanowisku, że występujący w przedmiotowej uchwale brak, przekłada się na możliwość jej stosowania, a wobec tego musi być uznany za istotne naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności ww. aktu w całości.

Mając na uwadze powyższe, należało rozstrzygnąć jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki